

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ביה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 95 – תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נוכח בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ליקוטי תפלות ח"א - תפילה כ

רצו

"מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני", חוס וחמל עלי, יעוררו רחמיך וחסדיך הגדולים עלי, ועזרני וזכני לילך ולבא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו כאשר אתה ידעת יהוה אלהינו שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יהדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת, ולילך ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על ידי שזוכין לבוא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות ונתת אותה לעמך ישראל הנבחר מכל העמים לנחלה, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד במה שכתוב: "ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" ואתה ידעת עצם רבוי המניעות והערבובים והבלבולים המונעים אותנו מזה אשר על ידם אין אנו יכולים לילך ולבוא לארץ ישראל וכבר כלינו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מגרשים מארץ החיים, מארץ הקדושה מהסתפח בנחלת יהוה, אשר היא חיינו וארך ימינו, לשבת על האדמה אשר נתן לנו יהוה.

רצו

רבונו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותעורר את לבבנו ואת לבב זרענו ולבב כל עמך בית ישראל לנו בסופין וגעגועים גדולים והשתוקקות נמרץ לארץ ישראל ונכסף ונשתוקק תמיד באמת לבוא לארץ ישראל עד אשר תזכנו ברחמיך לבוא לארץ הקדושה במהרה, למען נזכה על ידי זה להתעורר באמת לעבודתך וליראתך.

רחצ

חוס וּחְמוּל נָא עָלֵינוּ מִלֵּא רַחֲמִים, שְׁלֵא נִבְלָה יְמֵינוּ, חֹס וְשָׁלוֹם, בְּחוּץ לְאֶרֶץ, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ
אֶת כָּל תְּלֹאוֹתֵינוּ וְחִלְשׁוֹתֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְשַׁבֵּר רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הָעֲצוּמוֹת
הַמוֹנְעִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲלֵפִי אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים אֲשֶׁר קִצְרָה יְדֵינוּ לְשַׁבְּרָם, כִּי אִם
בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עַל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּמִהָר לְהִבִּיאֵנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מְהֵרָה וְתִתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְנִצְחָ
אֶת הַמְּלַחְמָה לְשַׁבֵּר וּלְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דִבַּת הָאֶרֶץ רָעָה, אֲשֶׁר מֵהֶם נִמְשָׁכִים כָּל מֵינֵי
מְנִיעוֹת וּבִלְבוּלִים מְלֻבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן שְׁנוֹזְכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְּבִים,
וְנִזְכָּה לָבֵא לְשָׁלוֹם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מְהֵרָה:

וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת לַמָּטָר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מֵיָם
אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תִּמִּיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מֵרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה